

Nespustí vrabce z o?í

David Wilkerson August 21, 2006

Práv? te? se celý sv?t t?ese, nebo? všude na zemi dochází k výbuchu teroru a katastrof. Každý den se probouzíme, abychom se dozv?d?li o další pohrom?. N?kte?í pozorovatelé ?íkají, že jsme sv?dky za?átk? t?etí sv?tové války.

Nejprve teroristé vyhodili do vzduchu vlaky ve Špan?lsku, potom zem?ely masy lidí p?i explozi vlak? v Indii. V Pákistánu zni?ilo katastrofální zem?t?esení celá m?sta a zanechalo za sebou tisíce lidí bez domova, tisíce hladových a zran?ných. Množství lidí na Dálném východ? stále trpí na následky tsunami.

Potom p?išly zni?ující pohromy v Americe. Nejprve Floridu opakovan? zasáhly hurikány p?esáhující všechny rekordy – a potom p?išel hurikán Katrina. Amerika sledovala, jak byla jedna z jejich p?edních velkom?stských oblastí tém?? vymazána ze sv?ta, spolu s dalšími významn?jšími m?sty na Golfském pob?eží. V nedávných týdnech se oblastmi na Jihu a Západ? p?ehnaly rozsáhlé požáry, v Texasu, Oklahom? a Kalifornii spálily tisíce akr?.

Nikdy v naší historii tu nebylo tolik zni?ujících požár? a zu?ících hurikán?. Ale p?evratné zm?ny se ned?jí jen zde. Zem? zakouší vedra, která lámou rekordy a vyvolávají mohutné záplavy, prudké dešt? a hurikány po celém sv?t?. Sv?t se dnes t?ese, když sleduje šíleného diktátora Severní Koreje, jak odpaluje rakety

Kim ?ong-il závodí s ?asem, aby vyrobil nejmén? sedm nukleárních bomb do raketových hlavic, sou?asn? však dopouští, že jeho utla?ovaný a utrápený národ tém?? vyhladov?l. Vypadá to, že ?elní p?edstavitelé sv?ta jsou bezradní, pokud jde o to, jak zastavit výhr?žky tohoto choromyslného muže ostatním národ?m.

Práv? v tomto okamžiku je jiný šílený, ?áblem posedlý diktátor u moci v Iránu, dalším národ?, který se vrhá do výroby nukleárních bomb. Tento diktátor a jeho pot?ešt?ní mulláhové se chlubí, že zni?í Izrael, že ho vymažou z mapy sv?ta. Varují zbytek sv?ta, aby nezasahoval do jejich nukleárních plán?, vyhrožují, že okamžit? uzav?ou dodávky ropy každému, kdo se o to pokusí.

V sou?ané dob? jsou tu d?sivé zprávy, že Izrael sáhnul k odvet? proti Gaze a Libanonu. Konflikt se tam rapidn? rozší?uje, na obou stranách dopadají bomby, civilisté jsou zabíjeni po tuctech. Celému sv?tu se p?i sledování zpravodajství tají dech, obává se války na St?edním východ? v plném rozsahu.

Izraelští p?edstavitelé dali jasn? najevo, že nebudou trp?t nukleární výhrušky Iránu. Jejich jedinou nad?jí m?že být bombardování všech íránských nukleárních stanoviš?. Sv?tové mocnosti volají po zastavení palby a p?ím??í v této oblasti, ale to bude mít krátký život, jako u každého jiného konfliktu v historii Izraele od roku 1948. Vypadá to, že veliké vzplanutí na St?edním východ? je nevyhnutelné.

Spolu s tím, jak na všech stranách propukají tyto d?sivé katastrofy – války, terorismus, p?írodní pohromy, nukleární hrozby – se objevuje ješt? jiná hrozba pro lidstvo. V?dci na celém sv?t? jsou jako na jehlách, když monitorují pta?í ch?ipku. Varují, že pokud její smrtelný druh zmutuje v lidský, m?že zp?sobit celosv?tovou pandemii. (Zatímco to píší, asi patnáct lidí už zem?elo.) Odborníci spekulují o tom, že by taková mutace mohla vymazat jednu t?etinu sv?tové populace. Více než miliarda lidí by zem?ela.

Pro sekulární sv?t to vypadá, jako by to nikdo ne?idil

Nev?íci jsou stále více p?esvd?eni, že neexistuje žádné ?ešení, že se všechno zhroubí v chaosu, protože neexistuje žádná „vševidoucí vláda.“ Ale Boží lid to vidí jinak. My víme, že není d?vod se bát, protože Bible nám znovu a znovu p?ipomíná, že Pán má všechno pod kontrolou. Na sv?t? se nestane nic bez jeho v?domí a vládnoucí autority.

Žalmista píše: „Nebo Hospodinovo jest království, a on? panuje nad národy“ (Žalm 22:28). Podobný prorok Izaiáš ohlašuje sv?tu: „P?istuptež národové, abyste slyšeli, a lidé pozorujte. Necha? slyší zem? i plnost její, okršlek zemský i všeliký plod jeho“ (Izaiáš 34:1). ?íká: „Poslouchejte národové, pop?ejte mi sluchu. Chci vám ?íci n?co d?ležitého o Stvo?iteli sv?ta.“

Izaiáš oznamuje, že když vzplane Boží rozho??ení proti národ?m a jejich armádám, je to sám Pán, kdo je vede na porážku. „Aj, národové jako kr?p? od okova, a jako prášek na vážkách se po?ítají... všichni národové jsou jako nic p?ed ním, za nic a za marnost pokládají se u n?ho... ten (B?h), kterýž sedí nad okršlkem zem?, jejížto obyvatelé jako kobyly... k komu tedy p?ipodobíte mne, abych podobný byl jemu, praví Svatý“ (Izaiáš 40:15,17,22,25).

Izaiáš potom mluví k Božím lidem, kte?í jsou ubití a znepokojení sv?tovými událostmi. Radí jim: „Pohle?te k nebi, k p?ekrásným nebes?m. Pohle?te na miliony hv?zd, které tam jsou. Váš B?h je všechny stvo?il a pojmenoval. Což vy pro n?ho nejste mnohem vzácn?jší než ony? Tak se nebojte.“

Máme v?d?t, že v nebi je plán, projekt, v n?mž náš Otec nastínil pr?b?h historie. A on zná konec už od za?átku. Jak se tento plán uskute??uje, specieln? v katastrofických ?asech, jako jsou tyto, v?ím, že se ptáme sami sebe: „Na co Pán v tomhle všem soust?edí sv?j zrak?“

Boží zrak není zam??en na megalomanské diktátory sv?ta nebo jejich hrozby

Písmo nás ujiš?uje, že bomby t?chto zb?silých muž?, jejich armády a síly jsou pro Pána jako nic. Vysmívá se jim, že jsou pouhé smítky prachu, a brzy je všechny úpln? odfoukne. Uvažujte o Izaiášovi 40:23–24: „On? p?ivodí knížata na nic, soudce zemské jako nic rozptyluje, tak že nebvávají štípení ani sáti, aniž ko?ene pouští do zem? pa?ez jejich. Nebo jakž jen zavane na n?, hned usychají, a vicher jako plevu zanáší je.“

Izaiáš nám ?íká: „Sotva jsou tato ‚semena‘ zasazena a zako?ení se v zemi, B?h na n? zafouká a ona uvadnou. Špatní vládci zem? budou uchvázeni Boží vich?icí a smeteni jako plevy. B?h je zni?í.“

B?hem svého života jsem vid?l, jak byly takové tyranie „odfouknuty“ jako plevy. Pamatuji si, že jsem jako dítě sed?l vedle svého otce v aut?, když byla hudba v rádiu náhle p?erušena šokující zprávou: „Japonci právě bombardují Pearl Harbor. Mnoho námo?ních flotil bylo zni?eno, stovky lidí zem?ely.“

M?j otec si myslel: „Je to tu. To je ten konec, jak nám bylo prorokováno.“ P?es noc se veškerá americká krajina zm?nila, dokonce i v našem malém m?st? v Pensylvánii. Povinné zatemn?ní a naléhavý hlas sirén se staly normální sou?ástí našich život?. Byla to hrozná doba, když se válka rozší?ila po celém sv?t?.

Brzy po tom byl celý Dálný východ v plamenech, nap?í? pacifickými ostrovy. Stovky tisíc voják? zem?ely ve vy?erpávajících bitvách a v zajateckých táborech. Ve stejné dob? pustošil šílený, demony posedlý diktátor jménem Hitler národy na druhé stran? zem?koule. Zdálo se, že je nezastavitelný, když napadal a zabíral zem? v Evrop?. Když jeho nacistický režim bombardoval Velkou Británii, p?ihlížel celý sv?t v hr?ze. A ve svém démonickém b?sn?ní na?idil shromáždit a uv?znit evropské Židy, které potom zabíjel v plynových komorách a spaloval po milionech.

V Rusku za?al zase jiný duševn? chorý diktátor systematicky zabíjet miliony svých vlastních spoluob?an?. Stalin byl sadistický šílenec a pod jeho železnou vládou se stal komunismus mocnou silou.

Potom p?išla jednoho dne nejhrozn?jší zpráva, kterou kdy lidstvo slyšelo: byla svržena atomová bomba. Japonská m?sta Hirošima a Nagasaki v moment? zmizela, atomová bomba vymazala naráz velké množství lidí. Sv?t poznal, že se na zemi rozpoutalo n?co naprosto d?sivého.

Brzy potom stál japonský diktátor Hirohito na palub? lodi – hlavu potupn? sklon?nou – a podepisoval dokumenty o kapitulaci. V Evrop?, obklí?ené spojeneckými vojsky, spáchal Hitler v podzemním bunkru sebevraždu. Když byly nalezeny jeho ostatky, nezbylo z n?j nic než popel. Stalin v Rusku také skon?il bídnou smrtí.

Dnes svět vidí jiného žábem posedlého diktátora Saddáma Husajna, který je odfoukáván jako pleva. Muž, který kdysi terorizoval své vlastní spoluobčany a vyhrožoval celému arabskému světu, je uvězněn a čeká na své odsouzení. Ve velice krátkém čase bude možná stát tvář v tvář popravě.

Jak se máme dívat na tyto tyrany, zlé vědce, kteří šíří paniku po celém světě?

Cílem je, abychom je viděli objektivem Písma a poznali, jak pravdivá jsou tato slova: „Hospodin jen zavane na nás, a víchř jako plevu zanáší je.“

Ježíš nám také říká, co máme dělat, až uvidíme, že ve světě začaly převratné změny:

„Tehdy budou znamení na slunci a na měsíci a na hvězdách a na zemi úzkost národů nevzdoucích kam se podět předvaním moře a vlnobitím. Lidé budou zmráčet strachem a očekáváním toho, co přijde na svět, nebo nebeské moci budou otřeseny.“

„A tehdy spatří Syna člověka, jak přichází v oblaku s mocí a velikou slávou. A až se toto začne dít, vzpímtě se a pozvedněte hlavy, protože se blíží vaše vykoupení“ (Lukáš 21:25–28).

Všimněte si, že Kristus říká: „A až se toto začne dít, vzpímtě se a pozvedněte hlavy.“ To naznačuje, že se situace zhorší a všechno bude mnohem intenzivnější, napjatější. Proto, teď je čas, abychom položili svá srdce – přiblížili se k Pánu – a upevnili základy, spočinuli v jeho naději. Máme zakotvit svou víru v jeho Slovo, a stát v pevné, neochvějné víře.

Co je to za víru, na které máme stát? Je to víra, že nás žábel nemůže zranit. Nejchaotičtější zprávy nás nemohou zranit. Všichni démonem vedení diktátoři budou odfouknuti jako plevy a my uvidíme Krista, přicházejícího ve své slávě. A přesně tohle nám v dobách zlých umožní říci: „Ať živý nebo mrtvý, patřím Pánu. On je svrchovaným panovníkem nade vším, co se děje.“

Kam jsou zaměřeny oří našeho Pána uprostřed tohoto celosvětového „otřásání všech věcí“?

O co se Bůh v tom všem nejvíce zajímá? O co má péči? Jsou to události na Středním východě? Ne. Bible nám říká, že Boží zrak je zaměřený na jeho děti: „Ať, oří Hospodinovy patří na ty, kteříž se ho bojí, a na ty, kteříž očekávají milosrdenství jeho“ (Žalm 33:18).

Náš Bůh si je vědom každého pohybu na zemi, každé živé věci. A přesto je jeho upřený pohled zaměřený především na blaho jeho dětí. Ořima lpí na bolestech nebo potěbách každého údu jeho duchovního těla. Jednoduše řekneme, cokoliv nás zraňuje, to ho zajímá.

Aby nám to dokázal, řekl Ježíš: „A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo, ale duši zabít nemohou, ale raději se bojte Toho, který může duši i tělo zahubit v pekle“ (Matouš 10:28). Ani uprostřed největších světových válek není Bůh primárně zaměřen na tyrany. Ne, zaměřuje se na každou okolnost, každý detail v životě jeho dětí.

Kristus to říká v následujícím verši: „Copak se neprodávají dva vrabci za haléř? A ani jeden z nich nepadne na zem bez vědomí vašeho Otce“ (10:29). V Kristových dnech byli vrabci pokrmem chudým, prodávali se dva za krejcar. Na ulicích bylo možné vidět ptáčníky, jak nesou koše plné chycených vrabců. Přesto Ježíš řekl: „Žádný z těchto malých tvorů nepadne na zem, aniž by to váš Otec nevěděl.“

Podle biblického komentátora Williama Barclaye znamená Ježíšovo slovo „padne“ v tomto verši mnohem víc než patřít smrt. Aramejský význam je „snést se, usednout na zem.“ Jinými slovy, slovo „padnout“ tu značí každý zraněný skok, který malý ptáček udělá.

Kristus nám v podstatě říká: „Váš Otec se nedívá na vrabce, jen když umírá, ale i když dopadá na zem. Když se vrabec učí létat, padá z hnízda a začíná skákat po zemi. A Bůh vidí každý malý zápas, kterým prochází. Zajímá se o každý detail jeho života.“

Potom Ježíš dodává: „Proto se nebojte. Jste dražší než mnoho vrabců“ (10:31). Skutečně, vždy říká: „Vám jsou ale spořítány i všechny vlasy na hlavě!“ (10:30). Jednoduše řekneme, Ten, který učinil a spořetl všechny hvězdy – kdo sledoval každou akci římské říše, kdo udržuje galaxie na jejich oběžných drahách – má pohled zaměřený na tebe. A Ježíš se ptá: „Což pro něj nejsi mnohem cennější?“

Navzdory všem těmto slavným Kristovým slovům, lpí mnoho křesťanů na svých pochybnostech, zda o nás má Bůh

v zájmu jejich krize zájem

Izaiáš volal: „Proč teď říkáš, Jákobe, a mluvíš, Izraeli: Skrytá jest cesta má před Hospodinem, a pře má před Boha mého nepřítel?“ (Izaiáš 40:27). Boží lid ho obviňoval: „Hospodin přehlídí moje potřeby. Neodpovídá na moje modlitby. Vypadá to, že Bůh odvrátil svůj zrak od mé zkoušky.“

Vím, že tohle je dnes volání mnoha zraněných křesťanů. Naše služba dostává dopisy od vzácných věřících, kteří snášejí zkoušky a trápení, pro lidskou mysl naprosto šokující a přinášející pochybnosti. Dovolte, abych uvedl příklad jednoho zbožného pastora, který stál tváří v tvář neuvěřitelné palbě zkoušek, které se zdají být příliš bolestivé, než aby je někdo dokázal snést.

Začalo to před několika lety, kdy pastor položil vedle sebe do postele svého pětiletého vnuka. On a jeho manželka hlídali chlapce své dceři, když byla v práci. Chlapec byl zdravé dítě a byl klenotem v očích svého dědečka. O pár hodin později se pastor probudil a zjistil, že chlapec zemřel na SIDS (syndrom náhlého úmrtí novorozence).

Pastorova dcera – matka mrtvého chlapce – nedokázala zvládnout zármutek nad ztrátou svého syna. O rok později se pokusila o sebevraždu předávkováním drog. Ten pokus přežila, ale její mozek byl vážně poškozen. Teď jsou pastor a jeho žena pečovatelé své dcery na plný úvazek, nepřetržitě ji opatrují.

Potom, asi o rok nebo tak později, byl pastorův nejmladší syn obviněn ze dvou vražd. Jednou bylo zabití dealera, který opatřoval drogy mladíkovi sestře. Ten syn teď sedí ve vězení a čeká na soud a odsouzení k smrti.

Jak se tyto bolestivé zkoušky nakupily, stál pastor tváří v tvář své kritické hodině. Došlo k ní týden před vánoci. Tento muž byl tak zasažen bolestí, že hledal útočiště ve své studovně, kde plakal a plakal, a svíral přitom obrázek svého mrtvého vnuka.

V tomto příběhu je toho ještě víc, ale chci se tu zastavit a zaměřit se na neuvěřitelnou bolest tohoto Božího služebníka.

Pokuste se představit si tohoto muže, tak strašně zraněného a pláčícího v hodině své bolesti

Nedovedu si představit, čím ten pastor procházel. Ztratil svého drahocenného vnuka, jeho dcera má poškozený mozek a teď jeho syn čeká na rozsudek smrti. Všechno, na co byl schopen myslet, bylo: „Pane, tahle bolest je nad moje chápání. Nevím, co bude dál.“

A já se vás ptám: „Kam se v tu chvíli díval Bůh? Byl zaneprázdněn někde jinde, staral se o to, jak se zbláznil svět? Byl zaujatý právě probíhajícími událostmi, vyvolávajícími strach? Nebo si myslíte, že je možné, aby byly Boží oči zaměřené na zranění a zmatek tohoto jednoho spravedlivého muže?“ Odpověď dává žalmista: „Oči Hospodinovy obrácené jsou k spravedlivým, a uši jeho k volání jejich“ (Žalm 34:15).

Představte si na chvíli strom za okny pastorovy studovny. Na tom stromě je ptáčí hnízdo a v něm je malinký vrabec, který se snaží roztáhnout svá křídla, začíná se učit létat. Když ten malý ptáček vyskočí z hnízda a spadne na zem, Bůh si toho všimne.

A teď, když jste se podívali z okna a viděli, co se stalo, řekněte mi: jak je možné, že nevíte, že si Bůh všimne také tohoto drahého, bolestí pláčícího muže? Jak můžete nevědět, že se to Boha nedotkne, když ví o jeho utrpeních? Jak můžete nevědět, že Bůh setře každou jeho slzu a uvede do pohybu cestu k úniku svého služebníka? Teď mi dovolte dokončit příběh tohoto ztrápeného muže

Pastor píše: „Mohu vám pravdivě říci, že toho dne vešel do mé kanceláře sám Ježíš a seděl u mého psacího stolu. Bůh mi dal s láskou poznat, že mám dvě volby. Zprvu to mohu vzdát a přestat bojovat. Kdybych to udělal, mohl bych všem svým přátelům vyprávět o svém soužení a dřevodech, pro které jsem odešel, a oni by mě pochopili. Mohl jsem se svobodně pro tuto volbu rozhodnout a Ježíš by mi rozuměl a stále by mě miloval.“

„Nebo, řekl mi, mohu sebrat odvahu a opustit místnost, abych žil své budoucnosti, protože on se mnou ještě neskonal. Byly tu pouze tyto dvě volby. Nebyla to krutost z Boží strany. Byly to prostě jen dvě volby, které jsem měl.“

„Vybral jsem si vstát a pokračovat. Dříve než jsem vyšel z místnosti, jsem uložil fotku svého vnuka do zásuvky

svého stolu. Stalo se to asi před rokem. Moje boje ještě neskončily, ale já vím, že Boží ruka je na mně. Přešel ke mně v mé bolesti a dodal mi odvahu, abych šel dál. A navzdory dalším zkouškám pokračuji dál v síle jeho Slova.“

Milovaní, tento muž porozuměl Boží lásce jako nikdy předtím ve svém životě. Vložil na Ježíše všechnu svou bolest, každý zármutek, každou starost – a svůj život svůj Bohu a jeho plánu.

Jsem přesvědčen, že nejvyšší je to láska, kterou ve svých zkouškách potěbujeme, a ne odpovědi. Odpovědi mohou pomoci jen do určité míry, když je člověk zdrcený hlubokou bolestí. Je to dominantní láska našeho Otce – a milující ruce našich bratrů a sester, jež se nás dotýkají – která slouží jako jeho odpověď v našich nejtěžších záležitostech. Nemáme v takových dobách posuzovat naši víru, možná nám jí moc nezbylo. Ale můžeme se dívat a vidět vrabce vně za naším oknem a vědět, že láska našeho Otce je zaměřena na nás.

Žijeme přesně v těch dnech, na které Ježíš upozorňoval, že přijdou

Kristus popsal poslední dny jako časy tak znepokojující a hrozné, že „lidé budou zmírat strachem a opekáváním toho, co přijde na světě...tehdy bude...na zemi úzkost národů nevzdoucích kam se podít“ (Lukáš 21:26,25).

Co nám Ježíš dal, abychom se připravili na tyto katastrofy? Co je jeho protijedem na strach, který přijde?

Dal nám obrázek o svém Otci, který dává pozor na vrabce, který má spořádané všechny vlasy na našich hlavách. Tyto ilustrace mají mnohem větší význam, když o nich budeme uvažovat v kontextu, ve kterém nám je Ježíš dal.

Řekl tyto dvě paralely svým dvanácti učedníkům, když je poslal evangelizovat do izraelských měst a stezek. Právě je vybavil mocí k vyhánění démonů a uzdravení všech druhů chorob a nemocí. Přemýšlejte o tom, jak vzrušující okamžik to musel pro učedníky být. Dostali moc k činění divů a zázraků! Ale pak přišla tato strašlivá varování jejich Mistra:

„Nebudete mít v kapsách žádné peníze. A nebudete mít domov, a dokonce ani stěchu, pod kterou byste hlavu složili. Místo toho vás budou nazývat kacíři a žábly. Budou vás bít v synagogách, povlečou vás před soudce, uvrhnou vás do vězení. Budete nenáviděni a opovrhováni, zrazováni a pronásledováni. Budete muset utíkat od města k městu, abyste se vyhnuli ukamenování.“

Teď si představte ty muže, jak s vyvalenými očima naslouchají Ježíši. Museli být sevřeni strachem. Představují si je, jak si říkají: „Co to je za druh služby? Je tohle budoucnost, která platí pro mě? Tohle je nejbezúšnější vyhlídka na život, jakou jsem kdy slyšel.“

Ale to je právě ta chvíle, kdy Ježíš svým milovaným přátelům několikrát říká: „Nebojte se!“ (Matouš 10:26,28,31). A dal jim protijed na každý strach: „Otcův zrak je vždy zaměřený na vrabce. O kolik víc bude vždy na vás, jeho milovaných?“ (viz 10:29).

Drahý svatý, tady je hluboká pravda, které se můžeme chopit v nejbouřlivějších záležitostech. Ježíš říká: „Když se přihnou pochybnosti – když jsi v koncích a myslíš si, že nikdo neví, čím procházíš – zde je způsob, jak najít klid a jistotu.“

„Podívej se na malé ptáčky venku za oknem. A prohrábní si prsty své vlasy. Potom si vzpomeš, co jsem ti řekl: tyto malé tvorečkové mají pro tvého Otce nespornou cenu. A tvé vlasy ti mají připomenout, že ty máš pro něj mnohem větší cenu. Jeho oči vždy spoívají na tobě. A ten, který vidí a slyší každý tvůj pohyb, je blízko.“

Takto se o nás stará náš Otec v těžkých záležitostech. Ví o každém detailu v našich životech – naší rodině, našem domě, našich financích, našem manželství – a zabývá se všemi aspekty. Nemáme se bát! On zaslíbil, že připraví únikovou cestu.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1368/>